

DOSAR NR.4656/2/2010

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr. 1525

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 28.02.2011

CURTEA CONSTITUITĂ DIN :

PREȘEDINTE

RADU CONSTANTIN DANIEL

GREFIER

MARIAN GEORGIANA-DANIELA

Pe rol fiind acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS)**, în contradictoriu cu pârâtul **RAZUȘ MIRCEA**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 11.02.2011, când au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună note scrise a amânat pronunțarea la 18.02.2011, 21.02.2011 și pentru astăzi, 28.02.2011.

C U R T E A.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curtii de Apel București - Secția a-VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr.4656/2/2010 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat în contradictoriu cu pârâtul **RĂZUȘ MIRCEA**, născut la data de 27.02.1938, în Soroca, Republica Moldova, fiul lui Theodor și Măria, constatarea existenței calității acesteia de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii, reclamantul a aratat următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P 1379/09/13.05.2009, adresată C.N.S.A.S., paratul a solicitat verificarea propriei persoane, în calitate de deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, astfel ca, ținând cont de prevederile art. 3 lit. z din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 *privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată a fost considerată legală.

Ori, așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1880 din 23.06.2009 și din înscrisurile atasate cererii de chemare în judecată, paratul Răzuș Mircea a fost recrutat la data de 06.09.1971 de către Direcția a III, sub numele conspirativ <RADU>, în special pentru încadrarea informativă a diplomaților de la ambasada Statelor Unite ale Americii la București, dar „a fost dirijat și spre unii angajați

din mediul sanitar care vin în contact cu cetățeni străini, precum și pentru încadrarea persoanelor urmărite din corn. Bălăceanu, județul Buzău". La aceeași dată a semnat olograf angajamentul redactat de ofițerul recrutor.

În continuare, reclamantul a susținut ca în lumina prevederilor art. 2 lit. b I din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite *cumulativ* următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea unor informații de natura celor impuse de legiuitor. De asemenea, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică, în consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau condițiile prin care contactele cu cetățenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, prin care se recunoșteau anumite culte religioase). Indiferent că ne aflăm în fața unei delațiuni care se referea la faptul că persoana denunțată critica regimul, sau la împrejurarea că cel denunțat avea legături neoficiale cu cetățeni străini, ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Ori, sustine reclamantul, analizând materialele din speța dată, se poate retine ca paratul a semnalat organelor de securitate, în afara materialelor care se referă la contactele sale de la Ambasada S.U.A. - în special atașatii culturali - și informații din mediul medical, în special despre cei care vin în contact cu cetățeni străini, intrunind

condiția impusă de legiuitor materialul referitor la dr. N.C. P., care a primit o bursă de studii în America. În acest context, sursa <RADU> apreciază că "este greu să se aprecieze dacă se întoarce sau nu". Pârâtul motivează posibilul refuz de revenire în țară al medicului semnalat prin posibilitatea unei cariere universitare și „tentativa unei vieți particulare comode”. În același sens este și materialul informativ din 05.05.1974, în care, prezentând problemele din domeniul radiologiei, semnalează despre coordonatorul colectivului de radiologie că „este intim legat de dorința de a pleca în străinătate, în cadrul oficial afirmând că /.../ dorește acest lucru în scopul promovării lucrărilor sale (deci pentru a apăra interesele statului), în cadru intim însă /.../ ca să fugă în străinătate /.../ se pare că a avut o înțelegere în acest sens cu directoarea Spitalului Călărași”. De asemenea, despre un alt coleg, dr. S.A., afirmă că: „rămâne pe poziții de emigrare”.

Nu în ultimul rând, reclamantul a invocat ca relevant și materialul despre un medic portughez venit în vizită țara noastră, despre care informează că „nu este comunist”, este „bine documentat în problemele României”, interesat de „testarea atitudinii față de ruși”, manifestând un „interes extrem pentru orice fel de tipăritură despre România”. Este notoriu că exprimarea dorinței de a părăsi țara era considerată o atitudine comunistă, și nu o simplă infracțiune de drept comun, realitate dovedită și prin aceea că, Securitatea recruta informatori pentru încadrarea informativă a persoanelor semnalate cu intenții de evaziune, supraveghindu-le în diverse forme de urmărire.

Reclamantul mai sustine ca, potrivit documentelor depuse în probațiune, pârâtul a fost recompensat pentru întreaga sa activitate de furnizare de informații, primind în pe parcursul anului 1971 - 800 lei, în 1972 - 300 lei, iar în 1974 și 1975 câte 200 lei.

În concluzie, prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită, conținutul anticomunist al materialelor citate fiind evident.

Și ce-a de-a doua condiție este asigurată, în opinia CNSAS, deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestei informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință. Dat fiind că informațiile furnizate puteau duce la urmărirea pe motive politice a celor semnalați, se îndeplinește și cealaltă condiție pusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității, anume furnizarea de informații cu privire la situații neagreate de puterea totalitar comunistă. Urmare a celor relatate de sursa <RADU>, s-a dispus ca discuțiile dintre șeful colectivului de radiologie și alți medici, printre care și pârâtul, să fie ascultate de organele de securitate, acesta fiind urmărit deja pentru legături cu cetățeni străini. De asemenea, informația despre cetățeanul străin a fost trimisă Direcției a III-a, iar cetățeanul a fost supravegheat informativ prin surse. În concluzie, informațiile furnizate de parat au îngăduit dreptul la

dreptul la viața privată prevăzut art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul articolelor: art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 *privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2, art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii principale ca neîntemeiată, aducând următoarele argumente:

Activitatea desfășurată de pârât nu este de natura politiei politice, ea fiind o activitate de informații / contraspionaj legală care se desfășoară în orice societate democratică. Pârâtul a fost contactat de organele de securitate ca urmare a vizitelor efectuate la Ambasada SUA și a contactelor cu lucrători ai acestei ambasade. Aceste vizite și contacte au avut loc ca urmare a activității de cercetare desfășurată de pârât și a expedierii unei lucrări științifice cu privire la radiografia în culori la un concurs inițiat de Universitatea din Chicago. Ulterior pârâtul a avut mai multe contacte la Ambasada SUA în vederea facilitării activității de documentare științifică în domeniul în care efectua cercetare.

Ori, sustine paratul, din întregul material probator aflat la dosar reiese în mod evident că activitatea desfășurată de pârât nu a fost una de poliție politică, ci una de contraspionaj, având ca scop furnizarea de informații cu privire la cetățenii străini din România bănuți că ar desfășura la rândul lor activități de spionaj în slujba unor entități străine.

Astfel din referatul cu propunerile de recrutare reiese foarte clar că pârâtul a fost recrutat pentru supravegherea informativă a personalului Ambasadei SUA și a persoanelor ce vin în contact cu acesta. În continuare, după cum reiese din nota de constatare DI/I/1880/23.06.2009, pârâtul a furnizat note informative în cea mai mare măsură cu privire la funcționari ai Ambasadei SUA și la cetățeni străini aflați în România din diverse motive (pag. 1-10 din nota de constatare). Din cuprinsul acestor note informative reiese foarte clar că aceste note nu se refereau la „activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist” ale respectivelor persoane, ci la posibile activități de spionaj ale acestora. Organele de securitate bănuiau unele din aceste persoane de activități de spionaj, în acest sens fiind edificatoare nota intitulată „Studiu teoretic cu privire la scopul eventual al relațiilor [fragment protejat] în nordul Moldovei” (p. 9-10 din nota de constatare) din care reiese bănuiala organelor de securitate cu privire la legăturile cu C.I.A. a unor persoane urmărite. Astfel ofițerul de securitate notează: „*Cu informatorul RADU s-a discutat de mai multe ori activitatea pe care o desfășoară CIA. prin agenții și cadrele trimise în [indescifrabil] sub acoperire diplomatică. Părerea mea este să dezvoltăm la informator simțul de a urmări ceea ce vrem noi - depistarea agenturii serv, de spionai (s.n.) (...).*”. De

asemenea, în nota de analiză din 09.01.1974 (p. 20 din nota de constatare) se prevede ca o primă măsură în ceea ce îl privește pe pârât „*punerea în valoare a marilor lui calității de agent de contraspionaj*”

A mai aratat paratul ca, după cum însăși reclamantul elaborează în acțiunea formulată, din formularea art. 2 alin. b din OUG nr. 24/2008 reiese că legiuitorul a înțeles să includă în sfera definiției de colaborator al securității numai furnizarea de informații ce se refereau la activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, „excluzând denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică”. Or, activitatea de spionaj și de contraspionaj s-a desfășurat dintotdeauna și se desfășoară în continuare în orice societate democratică, inclusiv în România de astăzi. Aceasta nu are niciun fel de legătură cu regimul totalitar comunist, ea fiind apanajul atât a statelor totalitare cât și a celor democratice. Nu poate fi tăgăduit că o asemenea activitate este legală, ea desfășurându-se întotdeauna prin instituții specializate (astăzi în România acestea sunt S.R.I, S.I.E) și ea presupune recrutarea de informatori. Înainte de 1989 în România Securitatea desfășura și astfel de activități legale, pe lângă cele de poliție politică. De altfel, însuși faptul că pârâtul a fost recrutat de Direcția a III-a Securitate, care se ocupa cu activități de contraspionaj este un argument în sprijinul celor de mai sus, fiind știut că poliția politică era exercitată în principal de Direcția a I-a Informații interne și de Direcția a V-a Securitate și Gardă care se ocupau cu urmărirea opozanților politici, în timp ce Direcția a III-a se ocupa exclusiv cu activități de contraspionaj extern.

Ca atare, consideră paratul că activitatea sa de informator al organelor de Securitate se circumscrie activității legale de contraspionaj și nu poate fi incriminată ca fiind poliție politică în spiritul OTJG nr. 24/2008, nevizând activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist ci activități de spionaj și ca atare nu justifică constatarea calității de colaborator al securității în spiritul acestei legi. Este irelevant dacă bănuielele organelor de securitate cu privire la activitățile de spionaj erau întemeiate sau nu, deși este de notorietate faptul că pe durata războiului rece agențiile de spionaj din statele membre NATO și în special C.I.A. desfășurau activități de spionaj în țările din blocul de Est prin intermediul personalului misiunilor diplomatice și desigur că un cetățean american aflat în România anilor 1970 ca „turist” echivalează cu un cetățean american „turist” în Coreea de Nord sau Iran a zilelor noastre. Bănuiele neîntemeiate au fost și sunt și astăzi parte din activitatea de spionaj și contraspionaj și în nici un caz nu duc la ilegalitatea unor astfel de activități.

În sfârșit, a mai motivat paratul ca informațiile date de pârât despre cetățeni români sunt cu totul singulare și accidentale și nu au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în sensul art. 3 lit b din OTJG nr. 24/2008, nefiind astfel îndeplinite condițiile acestui text de lege pentru constatarea calității de colaborator al Securității. Reclamantul CNSAS prezintă notele informative date de pârât într-o formă distorsionată ce nu corespunde

realității. În primul rând avem de a face doar cu trei note informative date cu referire la intențiile de emigrare ale unor cetățeni români, acestea fiind singurele care ar putea fi teoretic susceptibile să se încadreze în definiția dată de art. 3 lit. b) din OUG nr. 24/2008. În al doilea rând, aceste note sunt în legătură cu activitatea de contraspionaj desfășurată de pârât, ele vizând în special legăturile respectivelor persoane cu străini bănuți de spionaj în România. Ele nicidecum nu au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale acestor cetățeni pe criterii politice.

De asemenea, sustine paratul, nu este îndeplinită condiția ca informațiile furnizate să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale. În primul rând nu există nicio dovadă că aceste informații au avut consecințe în ceea ce privește urmărirea persoanelor respective și astfel îngrădirea dreptului la viață privată prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în pofida susținerilor reclamantului CNSAS din cererea de chemare în judecată. Nicăieri din totalitatea actelor existente în dosar nu reiese că aceste persoane ar fi fost urmărite prin ascultarea telefoanelor sau prin filare ca urmare a informațiilor furnizate de pârât. Nu înțelegem de ce CNSAS susține contrariul câtă vreme nu există nicio dovadă în acest sens. Având în vedere că informațiile cu privire la respectivele persoane se refereau în principal la cu totul și cu totul alte probleme decât intențiile lor de emigrare, referirile la emigrare fiind doar pasagere și contextuale nu se poate susține că aceste informații au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale. Noțiunea de „a viza” înseamnă „a avea ca obiectiv”, „a avea ca scop” (DEX ediția 1998). Or este absolut exagerat a se afirma că pârâtul a furnizat respectivele informații având ca scop îngrădirea drepturilor și libertăților respectivelor persoane. Simpla prezumție în acest sens nu este suficientă. Scopul urmărit trebuie dovedit. Astfel trebuie dovedit că pârâtul a urmărit îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale și nu doar prezumat. Or, nu există nicio dovadă că pârâtul ar fi urmărit acest scop, ceea ce presupune intenția acestuia în sensul respectiv. Principiul *in dubio pro reo* este pe deplin aplicabil în această speță. Îndoiala cu privire la intențiile pârâtului, la scopul urmărit de el trebuie interpretată în favoarea sa.

În continuarea motivării intampinării, paratul a făcut considerații cu privire la fiecare din notele informative amintite în cererea introductivă de instanță:

- Nota referitoare la N.C.P. (p 11-12 din nota de constatare). Practic pârâtul nu dă nicio informație aici, precizând foarte clar că nu se poate aprecia cu siguranță intenția persoanei respective. Evident că o astfel de informație nu se poate încadra în prevederile art. 3 lit. b din OUG nr. 24/2008. Nu au existat consecințe cu privire la îngrădirea drepturilor și libertăților persoanei ca urmare a acestei note.

Nota referitoare la coordonatorul colectivului de radiologie - medicul (p 12 din nota de constatare, filele 51-67 din voi. 2 al dosarului personal R291967). Aici reclamantul CNSAS omite să precizeze că informațiile furnizate de pârât nu provin de la el, ci de la un alt informator, citatul dat în cererea CNSAS fiind incomplet. Afirmările cu privire la această persoană sunt scoase din context de către reclamantul CNSAS. Ele nu constituie o notă informativă ci sunt parte dintr-un Raport cu privire la problemele domeniului Radiografia în culori. În cadrul acestui raport pârâtul amintește informații date de un alt informator, nu dă informații el însuși. Mai mult decât atât este foarte clar că aceste informații nu au avut ca scop îngrădirea drepturilor și libertăților persoanei respective, scopul raportului fiind cu totul altul - se subscrie activității de cercetare în domeniu a pârâtului. Nici în acest caz nu au existat niciun fel de consecințe cu privire la îngrădirea drepturilor și libertăților persoanei ca urmare a acestei note.

- în ceea ce privește informațiile furnizate cu privire la cetățeanul străin - medicul portughez, acestea se subscriu considerațiilor de la pct. 1, încadrându-se în activități de contraspionaj și nicidecum de poliție politică.

Curtea a incuviintat partilor si a administrat proba cu inscristuri, asa cum rezulta din incheierile de sedinta.

Analizând actele și lucrările din dosar, în raport de susținerile părților și prevederile legale incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Prin cererea nr. P 1379/09/13.05.2009, adresată C.N.S.A.S., paratul a solicitat verificarea propriei persoane, în calitate de deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989.

Din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1880 din 23.06.2009 și din înscrisurile atasate cererii de chemare în judecată, rezulta ca paratul Răzuș Mircea a fost recrutat la data de 06.09.1971 de către Direcția a III, sub numele conspirativ <RADU>, în special pentru încadrarea informativă a diplomaților de la ambasada Statelor Unite ale Americii la București, dar „a fost dirijat și spre unii angajați din mediul sanitar care vin în contact cu cetățeni străini, precum și pentru încadrarea persoanelor urmărite din corn. Bălăceanu, județul Buzău”. La aceeași dată a semnat olograf angajamentul redactat de ofițerul recrutor.

Potrivit art. 2 lit b) din OUG nr. 24/2008 *prin colaborator al Securității se înțelege „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru*

motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

În raport de aceste dispoziții legale, dar și de înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Curtea apreciază acțiunea ca fiind întemeiată, fata de o parte din înscrisurile propuse de reclamant în dovedirea calitatii de colaborator al Securității și menționate în cuprinsul notei de constatare la capitolele D. ”Documente care atesta transmiterea de informații către Securitate potrivit art. 2 lit.b” și E ”Alte documente care descriu relația cu Securitatea”.

Astfel, analizând materialele propuse cu titlu probatoriu, Curtea reține ca paratul a semnalat organelor de securitate, referitor la dr. N.C. P., care a primit o bursă de studii în America, ca ”este greu să se aprecieze dacă se întoarce sau nu”, pârâțul motivând posibilul refuz de revenire în țară al medicului semnalat prin posibilitatea unei cariere universitare și „tentația unei vieți particulare comode”.

De asemenea, în materialul informativ din 05.05.1974, prezentând problemele din domeniul radiologiei, semnalează despre coordonatorul colectivului de radiologie că „este intim legat de dorința de a pleca în străinătate, în cadrul oficial afirmând că /.../ dorește acest lucru în scopul promovării lucrărilor sale (deci pentru a apăra interesele statului), în cadru intim însă /.../ ca să fugă în străinătate /.../ se pare că a avut o înțelegere în acest sens cu directoarea Spitalului Călărași”.

În sfârșit, despre un alt coleg, dr. S.A., paratul a afirmat că: „rămâne pe poziții de emigrare”.

Curtea apreciază ca fiind întrunită cerința calitatii prevăzute de lege a informației, aceea de a denunța atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și, în același timp, de a viza, chiar acceptând ca într-un mod nevoit (indirect), îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Latura volitivă a acțiunii de furnizare a informațiilor este întrunită prin aceea că paratul putea și trebuia să-și dea seama că, aducând la cunoștința Securității respectivele intenții de emigrare, posibilitatea ca acestea să intre în vizorul organelor de represiune era ridicat, chiar dacă partea nu ar fi urmărit efectiv acest rezultat prin informația furnizată.

Astfel, prin aceste informații furnizate paratul a denunțat o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist, atitudine constând în poziția față de regimul comunist al celor vizati, anume riscul de a refuza să se mai întoarcă în țară în cazul în care i se va permite să plece în străinătate, această informație putând produce consecințe negative pentru cei vizati, anume avizarea negativă

din partea Securitatii a cererii de calatorie în strainatate, exprimarea dorinței de a părăsi țara fiind, fara tagada, considerată o atitudine comunistă, ci nu o simplă infracțiune de drept comun.

Curtea mai are în vedere împrejurarea ca, otrivit documentelor depuse în probațiune, pârâtul a fost recompensat pentru întreaga sa activitate de furnizare de informații, primind în pe parcursul anului 1971 - 800 lei, în 1972 - 300 lei, iar în 1974 și 1975 câte 200 lei.

În schimb, restul materialelor nu intrunesc cerintele legii spre a caracteriza activitatea paratului de colaborator al Securitatii, unele informatii referindu-se la atitudini ce nu pot fi considerate ca avand un caracter dusmanos fata de regimul totalitar comunist, o mare parte din materiale privind activitatea de contraspionaj, ce s-a desfășurat dintotdeauna și se desfășoară în continuare în orice societate democratică, inclusiv în România de astăzi.

În condițiile în care legea nu impune ca îngrădirea unui drept fundamental să se și producă efectiv, ci numai să existe pericolul ca aceasta împrejurare să se producă, Curtea reține ca fiind intrunite cerintele prev. de art. 2 lit. b) din ordonanța de urgență, denotând calitatea paratului de colaborator al Securitatii în sensul legii.

Asadar, desi exista doar cateva activitati de furnizare de informatii atingand cerinta prev. de OUG nr.24/2004, Curtea reține ca, prin aceasta furnizare de informatii s-a facut posibila îngrădirea dreptului la viața privată prevăzut art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Numarul relativ mic al atitudinilor potrivnice regimului totalitar denuntate nu pot înlătura consecința legală, cum, de asemenea, nici justificările prezentate de parat nu sunt de natura a înlătura aceste consecințe prevăzute de lege, aceea de a atrage stabilirea calitatii de colaborator al Securitatii a paratului. În consecință, alegatiile paratului din întâmpinare nu au forța juridică a conduce la o altă concluzie.

Pentru aceste considerente, în temeiul OUG nr. 24/2008 , Curtea va admite acțiunea și va constata existența calității pârâtului de colaborator al Securității.

***PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:***

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS)**, cu sedul în București, sector 3, str. Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul **RAZUȘ MIRCEA**, cu domiciliul în București, sector 6,

.....

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.
Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 28.01.2011.

PREȘEDINTE
Radu Constantin Daniel

GREFIER
Marian Georgiana-Daniela

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Cont. Adm. și Fiscal*
Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. *4656/2/2010*
se legalizează de noi. *18.01.2011*

Definitivată în ședința publică la pînă.
Resp. recursului, dec. 3084/21.09.2011.
În dos. 4656/2/2010 Leey.

Red./Tehnored. RCD (4 ex.)